

MIDDEVELDER VERTREKT NA 21 JAAR BIJ LENS

Jan Engelbert de stille werker

HAAG — Omdat LENS de wed-
den van het eerst elftal niet op
video opneemt, zal Jan Engelbert
met de herinnering moeten doen.
keer tegen DBGK stond hij weer
zo'n veertig meter van het doel
vijl de bal uit een afgeslagen aan-
naar hem toe rolde. Zijn teamge-
n hadden hem al eens verweten,
hij te vaak van grote afstand
te scoren. Maar de middenvelder
felde geen moment. Hij zette aan,
de uit en met een curve ver-
en de bal precies in de kruising.
n werd het stil. Toen realiseerde
al Jan Engelbert zich dat dit zijn
heidscadeau was.

t een afscheid was het. Na 21 jaar
S is het voor Jan Engelbert mooi
eest. „De jeugd kornt eraan. Niet
ik daar bang voor ben, maar ik
het nu de tijd om m'n plaats in
nimen. De belangrijkste reden is
er, dat ik in Steenberg woon,
veer tachtig kilometer van Den
g. Daar ben ik twee-en-een-half
geleden naartoe verhuisd. Mijn

twee zoons werden groter en konden
zich in de stad niet zo goed ont-
plooiën. Bovendien zijn de huizen hier
ook nog betaalbaar. Ik heb al die tijd
heen en weer gereisd. Twee keer in
de week om te trainen en zondag voor
een wedstrijd. Daar lijdt je gezin na-
tuurlijk onder. Mijn vrouw heeft zich
steeds naar mij gericht en ik vind het
nu de tijd, temeer daar ik 31 ben, dat
ik eens iets laat”.

Vorig seizoen was Jan Engelbert ei-
genlijk al van plan om te stoppen.
Van alle kanten werd er toen druk
op hem uitgeoefend. De pijn in het
hart was ook nog zo groot, dat hij
besloot zijn beslissing uit te stellen.
Halverwege deze competitie liet hij al
doorschemeren er dit keer echt een
punt achter te zetten. Hij zelf en zijn
omgeving konden dan vast aan het
idee wennen.

Enige

„Ik kon er een beetje naartoe leven
en dat heeft het iets gemakkelijker

gemaakt. Toch is het beslist geen
eenvoudige beslissing geweest. LENS
is mijn enige vereniging geweest en
ik heb het er altijd naar mijn zin
gehad”.

„Ik heb bij LENS vrijwel overal ge-
speeld. Van linksachter tot rechtsbui-
ten. De laatste jaren ben ik vast op
het middenveld gekomen. Onder de
trainers Ter Horst en Andriesen ben
ik veranderd. Vroeger was ik week en
angstig, nu ben ik het type speler dat
het vooral van inzet en conditie moet
hebben. Onder die twee trainers wa-
ren dat ook de ingrediënten waarop
ons spel was gebaseerd. De huidige
oefenmeester, Martin van Vianen,
stuurt een andere richting op. Hij
probeert er meer voetbal in te bren-
gen. Dat lukt hem overigens erg goed.
De jongens, die er de laatste tijd door
hem zijn bijgekomen hebben veel mo-
gelijkheden en er staan er nog genoeg
te wachten. In de eerste klasse is
fysieke kracht echter onontbeerlijk, je
moet er elke wedstrijd weer stevig

tegenaan. Dat valt niet mee voor be-
ginnende jongens.”

Met het vertrek van Jan Engelbert is
de routine bij LENS teruggebracht tot
drie spelers: Donald Schönherr, Wim
Keetman en Nol Jansen. Van de overi-
gen schommelt de leeftijd rond de
twintig. „Als je weet dat er zo'n goede
basis is”, zegt Engelbert, „is het ook
gemakkelijker om weg te gaan. Ik zal
alles rond LENS nog wel met veel
aandacht blijven volgen. Ik heb er
tenslotte een groot deel van mijn le-
ven liggen. Nog één of twee jaartjes
hoop ik bij Steenbegen, een vierde-
klasser, nog wat mee te voetballen. Ik
wil niet van het ene op het andere
moment helemaal stoppen. Het veld
ligt vijf minuten van mijn huis, dus
dat kan nog wel”.

Een kwestie van afbouwen voor een
speler, die buiten de wedstrijd nooit
op de voorgrond is getreden. Een
stille werker, wiens grootste plezier
het is om in de mandekking een te-
genstander uit te schakelen. „Er is
maar één speler, die ik niet heb kun-

nen bedwingen. Hans T
DBGK. Een zeer bekwame v
die me twee jaar geleden
moeilijke middag heeft bez
dat zit me nog steeds dwars”.

Blessure

Jan Engelbert heeft onda
speelstijl nooit een tegensta
blessure bezorgd. Ook zelf k
er altijd ongeschonden af. M
gerekend in zijn laatste co
wedstrijd moest hij van l
worden gedragen.

„Ik pakte iemand de bal af
kreeg ik een tik tegen mi
Vreemd genoeg heb ik daar e
blessure aan overgehouden
veel vocht in en de knieban
beschadigd. Voorlopig mag ik
spelen. En dat is jammer, wa
zit nog in het beertoernooi e
zo graag nog die beker gewor
de ploeg”.

DICK HO